

העופר המסכן / עודד בורלא

פעם היה עופר קטן. הכול קראו לו "עופרי המסכן", כי הייתה לו רגל אחת עקומה. זה מפני שפעם רצה זאב אחד לטרוף אותו, אבל הוא הצליח להינצל, ורק רגלו נפצעה, כי הזאב נשך אותה. מאז היה עופרי צולע, והיה אומלל. הוא היה אומלל כל כך עד שיום אחד ברח עופרי מארצו ומשפחתו והלך רחוק רחוק. כל הדרך הלך ובכה "אני מסכן, אני אומלל, אני צולע, רע לי, אינני רוצה לחיות, אני חלש."

כעבור כמה ימים פגש בעופר בן גילו. העופר אמר לו: "שלום, אתה אינך מהשבט שלנו כי אינני מכיר אותך. נראה שברחת מהבית. למה אתה מיילל כל הזמן?" אמר עופרי המסכן: "אינך רואה? אני מסכן!" אמר העופר: "גם אני הייתי פעם מסכן, כאשר התקלקלה לי העין ונשארה לי רק עין אחת. אבל המנהיג שלנו הסביר לי שאפשר לראות יפה גם בעין אחת, ולהיות אייל גדול וחזק ויפה וחכם וגיבור."

עופרי המסכן המשיך ללכת וליילל ופגש בעופרה חמודה. "למה אתה צורח?" שאלה העופרה. "אינך רואה?" צווח עופרי, "אני אומלל!" "כאשר אני הייתי אומללה, זה היה כאשר התעקמה לי הכתף ונשארה עקומה, ראה אותי המנהיג שלנו. הוא ניחם אותי ועודד אותי, ואמר שאני יכולה להיות עופרה נחמדה ואימא טובה ומסורה גם אם הכתף עקומה. "כדאי לך לדבר עם המנהיג שלנו, היפה, הגיבור, החכם, החזק והנבון." עופרי המשיך ללכת. אייל צעיר עצר אותו ושאל: "סליחה, למה אתה צורח? מה קרה?" "אינך רואה? אני צולע, רע לי." אמר האייל הצעיר: "פעם היה גם לי רע, אז המנהיג שלנו ניחם אותי והבטיח לי שאני אהיה בסדר גמור. ובאמת, אני בסדר גמור, לא רע לי כבר. כדאי לך לדבר עם המנהיג שלנו. הוא חכם ונבון וחזק וגיבור ויפה. כדאי לך." עופרי המסכן היה כבר סקרן. "איפה הוא, המנהיג החכם והיפה והגיבור והנבון והפיקח והחזק שלכם?" "בוא איתי," אמר האייל.

הם הלכו והלכו, והגיעו עד צוק גבוה, ושם, על ראש הצוק, ראה עופרי את המנהיג. והוא באמת נראה גדול ונבון וגיבור ויפה וחכם וחזק. וכשפנה המנהיג ללכת, ראה עופרי שהוא צולע.